روزنامه شرق

افشاگری خوب، افشاگری بد، گفت‌وگو با خشایار دیهیمی — صفحه ۸

نباید به شأن کشور بی تفاوت بود — صفحه ۹

گفت‌وگو با مرتضی کریمی سرمربی تیم‌ملی تکواندو — صفحه ۱۰

عکس: AP

نگاهی به ورزش‌هایی که از المپیک حذف شدند

از شلیک به کفترها تا کشتی

مینا ساجدی‌نیا

ورزش کشتی تا هفت سال دیگر، یعنی از سال ۲۰۲۰، از رقابت‌های المپیک حذف می‌شود. اعضای کمیته بین‌المللی المپیک این ورزش را کنار گذاشته‌اند تا جا برای ورزش‌های تازه باز شود. البته هنوز شانس کمی برای بازگشت کشتی به المپیک وجود دارد. مقام‌های کمیته ملی المپیک باید درباره حضور احتمالی آنها در المپیک ۲۰۲۰ تصمیم بگیرند. قرار است تصمیم نهایی شهریور سال آینده در بوینوس‌آیرس، پایتخت آرژانتین، گرفته شود. اما شاید کشتی مانند دیگر ورزش‌ها امید داشته باشد که در رقابت با دیگر ورزش‌ها جایی در المپیک ۲۰۲۰ که در یکی از سه شهر استانبول، مادرید یا توکیو برگزار خواهد شد، داشته باشد. این در حالی است که کشتی با ورزش‌های بیسبال و سافتبال، اسکواش، کاراته، صخره نوردی، موج سواری، ووشو برای حضور در المپیک رقابت خواهد کرد. در همین راستا هیات اجرایی کمیته بین‌المللی المپیک در یکصد و بیست‌وسومین نشست خود در دوربان آفریقای جنوبی، رویدادهای جدید سوچی ۲۰۱۴ و همچنین فهرستی از رشته‌های ورزشی المپیک ۲۰۲۰ را اعلام کردند. اسکی اسلوپ استایل (زنان و مردان)، اسنوبرد اسلوپ استایل)، (زنان و مردان)، اسنوبرد پارالل به رشته‌های سوچی ۲۰۱۴ اضافه شد. کمیته بین‌المللی المپیک همچنین با فهرست ورزش‌هایی که برای اضافه شدن به برنامه ورزشی المپیک ۲۰۲۰ باید مورد بررسی قرار گیرند، موافقت کرده است. این رشته‌ها عبارتند از: بیسبال، کاراته، رولر اسپورت، سافتبال، اسکواش، ووشو، ویک‌برد، که یکی از آنها می‌تواند به رشته‌های ورزشی ۲۰۲۰ افزوده شود. رای‌گیری در این مورد در یکصد و بیست‌وپنجمین نشست IOC در بوینوس‌آیرس در سال ۲۰۱۳ انجام خواهد شد. از دیگر مواردی که در این نشست ارایه شد، پیشنهاد در مورد تغییرات در تعداد رشته‌ها و ورزشکاران بازی‌های المپیک نوجوانان نانجینگ بود که شامل افزایش تعداد رشته‌های ورزشی از ۲۶ رشته به ۲۸ رشته، ۲۰۱ رویداد به ۲۱۶ رویداد و تعداد ورزشکاران از ۲۵۹۵ به ۳۸۰۹ است. تصمیم نهایی در مورد اینکه کدام ورزش به المپیک ۲۰۲۰ اضافه خواهد شد، در جلسه سپتامبر کمیته المپیک در بوینوس‌آیرس گرفته خواهد شد. این تصمیم بر اساس گزارش عملکرد هر ورزش در المپیک لندن گرفته شده است. با توجه به این گزارش تکواندو و پنج‌گانه نیز از جمله ورزش‌هایی بودند که در خطر حذف از المپیک قرار داشتند. ۳۰ معیار مختلف در این گزارش از جمله فروش بلیت، استقبال مردم از پخش تلویزیونی مسابقات، سیاست‌های ضد دوپینگ، مشارکت جهانی و محبوبیت رشته‌های ورزشی مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. این در حالی است که ایران بیشترین تعداد مدال‌ها در ادوار المپیک را در دو رشته کشتی و تکواندو کسب کرده است؛ یعنی از مجموع ۶۰ مدال ایران در تاریخ المپیک، ۴۳ مدال در این دو رشته به دست آمده است. همچنین کشتی در بسیاری از کشورها ورزش ملی به حساب می‌آید و تنها شانس کسب مدال ورزشکاران آن کشورها در المپیک به شمار می‌رود.

کشتی از چه زمانی به رشته‌های ورزشی المپیک باستان اضافه شد؟

در آغاز بازی‌های المپیک در یونان باستان، ورزشکاران تنها در رشته دوومیدانی با یکدیگر رقابت می‌کردند. اما بعدا شماری از رشته‌های ورزشی دیگر از جمله کشتی، مشت‌زنی، سوارکاری، سوارکاری با ارابه جنگی، و رقابت در رشته‌های وابسته به امور نظامی از جمله شمشیر بازی، جنگ‌های تن‌به‌تن و کمان‌گیری بر آن افزوده شد. مسابقات پانتالون یا پنجگتنه در سال ۷۰۸ قبل از میلاد به بازی‌های المپیک راه پیدا کرد. این بازی‌ها شامل دوومیدانی، پرش طول، پرتاب دیسک و زوبین و کشتی می‌شد. با این تفاسیر کشتی از سال ۷۰۸ قبل از میلاد، جزو اصلی‌ترین رشته‌های ورزشی المپیک باستان بوده است، این رشته ورزشی همزمان با آغاز دوران المپیک مدرن در ۱۸۹۶ در برنامه المپیک قرار گرفت، ولی کشتی آزاد از سال ۱۹۰۴ در برنامه بازی‌های تابستانی گنجانده شد.

جالب است بدانید که در طول دوره‌های مختلف المپیک رشته‌های ورزشی متعددی از بازی‌ها حذف شده است. بیسبال، کریکت، پولو، گلف، راگبی، اتومبیل‌رانی و خیلی از رشته‌های ورزشی دیگر. تکواندو هم در بازی‌های ۱۹۸۸ سئول و توسط کره جنوبی به المپیک معرفی شد و در مراسم افتتاحیه بازی تابستانی سئول هزاران نفر تکواندوکار در مراسمی هماهنگ به حرکات نمایشی پرداختند. در دو المپیک بعدی یعنی در سال‌های ۹۲ و ۹۶ همچنان تکواندو جنبه نمایشی در بازی‌های تابستانی داشت تا اینکه در المپیک سیدنی و در سال ۲۰۰۰ به‌عنوان یکی از رشته‌های اصلی المپیک معرفی شد.

یکی از مهم‌ترین دلایل حذف بسیاری از این رشته‌ها، انحصاری بودن و عدم گسترش جهانی آنها قلمداد شده است. اما حذف تعدادی دیگر از این رشته‌ها دلایل جالب‌تری دارد که نمونه‌های زیر از آن جمله‌اند.

شلیک به کفترها

در سال ۱۹۰۰ و در المپیک پاریس که دومین دوره برگزاری المپیک به شکل امروزی بود، رشته‌ای وجود داشت به اسم شلیک به کفترها! قانون این بازی بسیار آسان بود، هر چه می‌توانی کفتر بکش! ورزشکاران با تفنگ‌هایشان در میدان جمع می‌شدند و یک‌به‌یک مسابقه می‌دادند. شخصی با صندوقی پر از کفتر می‌آمد و کفترها را دو تا دو تا آزاد می‌کرد و تیرانداز آنها را با گلوله می‌زد. پایان این کشتار فقط زمانی حاصل می‌شد که تیرانداز در یک نوبت هر دو کفتر را از دست بدهد. در آن سال و در آن مسابقه دست آخر ۳۰۰ کفتر کشته شد و تعداد زیادی هم پروبالشان را از دست دادند و خونین و مالین در میدان مسابقه سرگردان شدند. نتیجه صحنه‌ای دلخراش و باورنکردنی بود اما برنده‌ها به جز مدال، مبلغ ۲۰ هزار فرانک فرانسه هم دریافت کردند. نفر اول شخصی بود از کشور بلژیک به اسم لئون دی لاندن که موفق شد ۲۱ کفتر را بکشد.

این اولین و آخرین بار بود که در مسابقات المپیک از حیوان زنده به عنوان هدف استفاده شد. در سال ۱۹۰۲ انجمن حمایت از حیوانات جلوی این بازی‌ها را گرفت و آمریکایی‌ها کفتر گلی را اختراع کردند (نوعی هدف پرنده از جنس گل که خوشبختانه خون نداشت).

دوئل با اسلحه کمری

در این رشته ورزشی، ورزشکاران باید با کت و شلوار رسمی و کراوات و دیگر متعلقات یک جنتلمن وارد میدان می‌شدند. اما خوشبختانه در میدان خبری از دوئل واقعی نبود و آنها به یکدیگر شلیک نمی‌کردند. در واقع ورزشکار مراسم کامل یک دوئل واقعی را به‌جا می‌آورد و سپس به سمت مدل چوبی که لباس به تن داشت و شکل یک جنتلمن بی‌تحرک بود، شلیک می‌کرد. کارشناسان ارزیابی می‌کردند که آیا او طوری مدل را زده که اگر انسان واقعی بود کشته می‌شد یا نه! یعنی اگر گلوله به قلب نزدیک‌تر بود، ورزشکار امتیاز بیشتری می‌گرفت.

این رشته در دو گرایش ۲۰متر و ۳۰متر برای آخرین بار در سال ۱۹۱۲ و مسابقات المپیک استکهلم برپا شد. بعد از آن مسوولان برپایی المپیک تصمیم گرفتند که از خیر کت و شلوار و مدل جنتلمن بگذرند، این رشته را فراموش کنند و به همان اهداف گرد معمولی قناعت کنند.

شیرجه مسافت

این رشته هم فقط در یک دوره از المپیک (۱۹۰۴ آمریکا) دیده شده است. در این رشته ورزشی ورزشکاران در آب شیرجه می‌زدند و سعی می‌کردند که مدت طولانی‌تری سرشان را زیر آب نگه دارند و بدون آنکه دست‌وپا بزنند یا شنا کنند باید جلو می‌رفتند. یعنی در واقع باید اجازه می‌دادند آب استخر خودش جابجایشان کند. ورزشکاران باید ۶۰ثانیه سرشان را زیر آب نگه می‌داشتند و بعد فاصله‌شان از لبه استخر محاسبه و آنکه مسافت بیشتری جلو رفته بود برنده می‌شد. این مسابقه یک ایراد عمده داشت، کسی را که سنگین‌تر بود طبعا آب بیشتر جلو می‌برد.

در سال ۱۹۰۴ این رشته را آمریکایی‌ها به مسابقات اضافه کردند و فقط پنج شرکت‌کننده از کشور خودشان در آن شرکت داشتند که طبعا هر سه مدال را از آن آمریکا کردند. اما بعد از آن سال دیگر این رشته در هیچ المپیکی دیده نشد، هر چند که در آمریکا ادامه یافت.

مسابقات طناب‌کشی

طناب‌کشی یکی از بازی‌های جهانی بود که در المپیک سال ۱۹۰۸ و بعد از آن در سال ۱۹۲۰ دیده شد. در این بازی دو گروه درگیر مسابقه می‌شدند. هر گروه متشکل از هشت نفر بود که یک سر طنابی را به دست می‌گرفتند و با شروع مسابقه طناب را به طرف خود می‌کشیدند. گروهی که موفق می‌شد تیم مقابل را شش فوت به طرف خود بکشد، برنده مسابقه اعلام می‌شد.

دلیل اینکه این مسابقات ادامه نیافت احتمالا سادگی بیش از حد آن و غیرفنی بودنش است. طناب‌کشی در غرب معمولا در پارک‌ها و هنگام پیک‌نیک اتفاق می‌افتاد. معمولا گروهی از مردان که بعد از خوردن هات‌داگ و کمی نوشیدنی هوس زورآزمایی می‌کردند، محض تفریح طناب‌کشی می‌کردند. تفریحی کم‌خرج و کم‌خطر.

پرش طولی اسب بی‌سوار

در این مسابقات اسب‌ها با یکدیگر مسابقه پرش می‌دادند و سوارکاری نبود که آنها را هدایت کند. این مسابقات فقط در المپیک سال ۱۹۰۰ پاریس برگزار شد و ۱۷ اسب در آن شرکت کردند. اسبی که چهارنعل‌تر از بقیه رفته و در هر پرش مسیر بیشتری را طی کرده بود، مدال می‌برد. بزرگ‌ترین مشکل این مسابقه این بود که مدال‌ها را نمی‌شد به خود اسب‌ها داد و منصفانه هم نبود به سوارکاری که سوار اسبش نیست و حیوان را هدایت نمی‌کند، مدال بهترین پرش طولی را اهدا کرد.

در آغاز بازی‌های المپیک در یونان باستان، ورزشکاران تنها در رشته دوومیدانی با یکدیگر رقابت می‌کردند. اما بعدا شماری از رشته‌های ورزشی دیگر از جمله کشتی، مشت‌زنی، سوارکاری، سوارکاری با ارابه جنگی، و رقابت در رشته‌های وابسته به امور نظامی از جمله شمشیر بازی، جنگ‌های تن‌به‌تن و کمان‌گیری بر آن افزوده شد

این مسابقات از آن سال به بعد برای همیشه از المپیک حذف شد.

از دیگر رشته‌هایی که از المپیک به دلایلی مشابه حذف شده‌اند می‌شود به وزنه‌برداری با یک دست، بالا رفتن از طناب، پرش بدون دورخیز و ساواته (معادل کاراته اما از جنس فرانسوی) اشاره کرد.

از سوی دیگر بسیاری از رشته‌های ورزشی در تاریخ رقابت‌های المپیک بودند که تصمیم گرفته شد منسوخ و اضافه شوند، مقطعی باشند و حتی در المپیک‌های آینده اضافه می‌شوند که به طور اجمالی بررسی می‌کنیم:

۱-تیروکمان در المپیک‌های ۱۹۰۰ تا ۱۹۱۲ جزو رشته‌های ورزشی بود، همچنین در المپیک ۱۹۲۰ و از المپیک ۱۹۷۲ تاکنون، ورزشکاران این رشته در رقابت‌های المپیک هستند

۲- دوومیدانی از ابتدای المپیک ۱۸۹۶ تاکنون، همیشه ورزشکار در تمامی ماده‌ها داشته است.

۳- رشته بدمینتون از سال ۱۹۹۲ تاکنون به رشته‌های ورزشی المپیکی اضافه شده است.

۴- رشته ورزشی بیسبال از سال ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۸ جزو رشته‌های ورزشی المپیکی محسوب می‌شود.

۵- رشته ورزشی بسکتبال از سال ۱۹۳۶ به رقابت‌های المپیک اضافه شده است.

۶- رشته ورزشی تنیس اسپانیایی ایالت باسک، تنها در المپیک ۱۹۰۰ مورد استفاده قرار گرفت.

۷- رشته ورزشی بوکس در المپیک‌های ۱۹۰۴، ۱۹۰۸ و از المپیک ۱۹۲۰ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۸- رشته ورزشی قایقرانی کاناک و کایوک از المپیک ۱۹۳۶ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۹- رشته ورزشی کریکت در المپیک ۱۹۰۰ کار شد.

۱۰- رشته ورزشی گوی و حلقه در المپیک ۱۹۰۰ مورد استفاده قرار گرفت.

۱۱- رشته ورزشی دوچرخه‌سواری در تمامی المپیک‌ها تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۱۲- رشته ورزشی اسب‌دوانی نمایشی در سال ۱۹۰۰ و از المپیک ۱۹۱۲ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۱۳- رشته ورزشی شمشیربازی در تمامی المپیک‌ها مورد استفاده قرار گرفته است.

۱۴- رشته ورزشی فوتبال در المپیک‌های ۱۹۰۰ تا ۱۹۲۸ و از المپیک ۱۹۳۶ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۱۵- رشته ورزشی گلف در المپیک‌های ۱۹۰۰، ۱۹۰۴ مورد استفاده بوده و در المپیک سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۶ نیز در رشته‌های ورزشی گنجانده شده است.

۱۶- رشته ورزشی ژیمناستیک در تمامی المپیک‌ها مورد استفاده قرار گرفته است.

۱۷- رشته ورزشی هندبال در المپیک ۱۹۳۶ و از المپیک ۱۹۷۲ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۱۸- رشته ورزشی هاکی روی چمن در المپیک‌های ۱۹۰۸، ۱۹۲۰ و از المپیک ۱۹۲۸ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۱۹- رشته ورزشی اسکواش فراتوی موسوم به جئو دپوئم در المپیک ۱۹۰۸ مورد استفاده قرار گرفت.

۲۰- رشته ورزشی جودو در المپیک ۱۹۶۴ و از المپیک ۱۹۷۲ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۲۱- رشته ورزشی چوگان سرپهن در المپیک‌های ۱۹۰۴ و ۱۹۰۸ مورد استفاده قرار گرفته است.

۲۲- رشته‌های ورزشی پنج‌گانه جدید از سال ۱۹۱۲ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۲۳- رشته ورزشی چوگان همراه با اسب در المپیک‌های ۱۹۰۰، ۱۹۰۸، ۱۹۲۰، ۱۹۲۴ و ۱۹۳۶ مورد استفاده قرار گرفته است.

۲۴- رشته ورزشی روئینگ از سال ۱۹۰۰ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۲۵- رشته ورزشی راگبی در المپیک‌های ۱۹۰۰، ۱۹۰۸، ۱۹۲۰ و ۱۹۲۴ مورد استفاده قرار گرفته است.

۲۶- رشته ورزشی راگبی اسکاتلندی از المپیک ۱۹۱۶ اضافه می‌شود.

۲۷- رشته ورزشی قایقرانی در المپیک ۱۹۰۰ و از المپیک ۱۹۰۸ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۲۸- رشته ورزشی تیراندازی در المپیک‌های ۱۸۹۶، ۱۹۰۰، ۱۹۰۸ تا ۱۹۲۴ و از ۱۹۳۲ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۲۹- رشته ورزشی سافتبال از المپیک ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۸ مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۰- رشته ورزشی شنا در تمام المپیک‌ها مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۱- رشته ورزشی تنیس در تمام المپیک‌ها مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۲- رشته ورزشی تکواندو از المپیک ۲۰۰۰ تاکنون مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۳- رشته ورزشی تنیس از المپیک ۱۸۹۶ تا ۱۹۲۴ و از المپیک ۱۹۸۸ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۴- رشته ورزشی طناب‌کشی از المپیک ۱۹۰۰ تا ۱۹۲۰ مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۵- رشته ورزشی والیبال از المپیک ۱۹۶۴ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۶- رشته ورزش‌های آبی همراه با موتور، در المپیک ۱۹۰۸ مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۷- رشته ورزشی وزنه‌برداری، در المپیک‌های ۱۸۹۶، ۱۹۰۴ و از المپیک ۱۹۲۰ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

۳۸- رشته ورزشی کشتی در المپیک ۱۸۹۶ و از المپیک ۱۹۰۴ تاکنون، مورد استفاده قرار گرفته است.

بد نیست بدانید مسابقات المپیک تابستانی ۲۰۰۴ در ۲۸رشته ورزشی برگزار شد. اگر هر رشته ورزشی، از قبیل ورزش‌های آبی، به طور جداگانه شمرده می‌شد، شمار رشته‌های ورزشی به ۳۷ می‌رسید. ۹ رشته ورزشی در برنامه نخستین المپیک جای داشتند و در تمام دوره‌های بعد نیز برگزار شده‌اند: «دو و میدانی»، «دوچرخه‌سواری»، «شمشیربازی»، «ژیمناستیک»، «وزنه‌برداری»، «تیراندازی»، «شنا» و «کشتی». اگر مسابقات «قایقرانی» در سال ۱۸۹۶ به سبب شرایط نامناسب جوی لغو نمی‌شد، این ورزش نیز به فهرست ورزش‌های آن المپیک افزوده می‌شد.

آخرین المپیک زمستانی در هفت رشته ورزشی برگزار شد و اگر بخواهیم هر رشته ورزشی، از قبیل «اسکیواسکیت» را به طور جداگانه بشماریم، باید بگوییم به ۱۵ رشته ورزشی برگزار شد. از میان این رشته‌ها، «اسکی بیرون از جاده»، «اسکیت‌بازی نمایشی»، «هاکی روی یخ»، «عملیات مرکب اسکاندیناویایی»، «پرش با اسکی»، و «اسکیت سرعت» در برنامه همگی المپیک‌های زمستانی قرار داشته‌است. افزون بر آن اسکیت نمایشی و هاکی روی یخ حتی قبل از ظهور مسابقات المپیک زمستانی، بخشی از مسابقات المپیک تابستانی بود و تیم‌ها در این زمینه با یکدیگر به رقابت می‌پرداختند.

از سوی دیگر در سال‌های اخیر، کمیته ملی المپیک به منظور جلب‌توجه تماشاگران چندین ورزش دیگر را نیز به برنامه مسابقات افزوده‌است. به عنوان مثال می‌توان به اسنوبرد و والیبال ساحلی اشاره کرد. رشد المپیک همچنین باعث می‌شود که ورزش‌های کم طرفدار مانند پنج‌گانه مدرن یا ورزش‌های پرهزینه (قایقرانی آب‌های آرام) جایگاه خود را در برنامه المپیک از دست بدهند. کمیته ملی المپیک همچنین از سال ۲۰۱۲ تصمیم گرفت بیسبال و سافتبال را از برنامه مسابقات المپیک خارج کند.

نگاه

دیکتاتوری مشکل «فیلا»

هادی عامل
کارشناس کشتی

بعد از اینکه کمیته اجرایی کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) پیشنهاد داد کشتی از المپیک حذف شود، کشتی نیاز به یک تحول داشت و تحولی بهتر از این نمی‌شد که رییس فیلا عوض شود و یک تفکر نو وارد کشتی شود. به طور کلی این تحول به نفع کشتی خواهد شد و در آینده شاهد این خواهیم بود که فیلا با تغییر قوانین کشتی با اهداف IOC همراه و همگام شود و به سمت مدرن شدن حرکت کند. همان طور که در روزهای اخیر بارها مطرح شد یکی از مشکلات کنونی کشتی قوانین آن است. بعد از اینکه در دو دهه گذشته حذف کشتی از المپیک مطرح شد، فیلا برای اینکه خودش را با IOC همسو کند و از حذف کشتی جلوگیری کند به یکسری تغییرات در نوع مبارزه دست زد. این تغییرات در جاهایی مثبت بود و باعث حفظ کشتی شد و در خیلی جاها تاثیر منفی روی مبارزه گذاشت. این تغییرات کشتی را به سمت هل‌دادن و کم‌کردن وزن سوق داد، البته به‌نظر من مشکل اصلی کشتی، قوانینش نیست بلکه به خود تشکیلات فیلا برمی‌گردد. فیلا در چند دهه اخیر در یک دایره بسته حرکت کرده و از تعامل با دنیای مدرن باز ماند. میلان ارسگان، رییس پیشین فیلا ۳۱ سال رییس بود و همین ریاست ۳۱ ساله، یک دیکتاتوری در فیلا به وجود آورده بود، در زمان مارتینتی کمی شرایط بهتر شد، اما همان دیکتاتوری برقرار بود. IOC هم متوجه این نوع اداره بسته فیلا بود و در واقع یکی از عوامل حذف کشتی از المپیک نحوه اداره این رشته ورزشی در جهان است. رفتن مارتینتی این پیام را به IOC داده که فیلا می‌خواهد از آن دایره بسته خارج شود. در نحوه قوانین مسابقه هم باید تجدیدنظر شود، به طور کلی باید مقررات به سمتی برود که بخت و اقبال تاثیرگذار نباشد و کشتی‌گیری که با تفکرات دفاعی روی تشک می‌آید پیروز نشود. باید قوانین به نحوی تغییر کند که کشتی به سمت اجرای فن، زیبا کشتی‌گرفتن و تهاجم حرکت کند، البته این تحولی نیست که بتوان یک‌شبه انجام داد و زمان زیادی نیاز دارد. در گام اول باید تلاش شود که کشتی به المپیک برگردد و بعد به سمت تغییر قوانین رفت. در کل باید به برگشت کشتی به المپیک امیدوار بود. در سنجش افکار عمومی ۸۷درصد مردم رای به حفظ کشتی دادند. کشتی، ورزشی است که در المپیک باستان و المپیک نوین حضور فعال داشته و ۱۸۳ عضو فعال دارد. کشتی بخشی از هویت المپیک است و جزو پنج رشته اصلی المپیک باستان به شمار می‌رود. با همگرایی‌ای که در بین کشورهای جهان به ویژه آمریکا، روسیه، ترکیه و خود ایران به وجود آمده، امید می‌رود که جلوی حذف کشتی گرفته شود، البته این احتمال وجود دارد که فرنگی حذف شود و اوزان آزاد هم از هفت وزن به پنج وزن کاهش پیدا کند.

یادداشت

عملکرد خنثی روزنامه‌های ورزشی

مهدی زعیم‌زاده

حذف المپیک از بازی‌های المپیک را می‌توان مهم‌ترین خبر چند هفته اخیر ورزش ایران دانست. با این وجود نگاهی به صفحات روزنامه‌های ورزشی در روزهای گذشته نشان می‌دهد از نظر بیشتر این روزنامه‌ها، این اتفاق یک خبر کم‌اهمیت بوده است. سه‌شنبه هفته گذشته بود که خبر تکان‌دهنده حذف پرافتخارترین ورزش ایران از بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ روی خروجی خبرگزاری‌ها قرار گرفت. بدون تردید با توجه به اهمیتی که کشتی برای مردم و ورزش ایران دارد، این خبر یکی از اخبار نه‌تنها مهم ورزشی آن روز بلکه یکی از اخبار باارزش آن روز ایران به شمار می‌رفت، اما نگاهی به روزنامه‌های ورزشی چهارشنبه نشان می‌داد از نگاه این نشریات به غیر از دوسه روزنامه حذف کشتی از المپیک مهم‌ترین خبر ورزشی ایران نبوده است. با مرور صفحات اول روزنامه‌های ورزشی آن روز این سوال برای خیلی‌ها پیش آمد که با چه حساب و کتابی مصاحبه «فرهاد مجیدی» و پیش‌بازی «پرسپولیس- گهر» از خبر حذف کشتی مهم‌تر شده و آن خبرها به تیتر یک تبدیل شده است. چندین روزنامه ورزشی به این اتفاق مهم و تاریخی در حد یک خبر کوچک برخورد کردند، هم‌ارزش با خبری مثل «قهر عادل کلاه‌کج». در روزهای بعد هم این رویه تکرار شد. با اینکه به نظر می‌رسید با توجه به اهمیت کشتی برای ایران و این خبر برای ایرانی‌ها، روزنامه‌های ورزشی باید به طور گسترده به تحلیل درباره این رویداد بپردازند، اما باز هم دریغ از توجه درخور به این موضوع. صفحات پر بود از اخبار سطحی از فوتبال. این برای اولین بار نبود که برخورد ناامیدکننده بسیاری از نشریات ورزشی با رخدادهای ورزشی به چشم می‌آید. در واقع یکی از مشکلات ریشه‌ای ورزش ایران همین سطحی‌نگری روزنامه‌های پرتعداد ورزشی است. تعداد روزنامه‌های ورزشی در ایران حتی از روزنامه‌های کشورهای صاحب فوتبال جهان بیشتر است، اما درباره کیفیت مطالب و رویکرد آنها همواره با انتقاد روبه‌رو بوده است. پس از تساوی بدون گل استقلال و پرسپولیس در دابی هفتادوششم بسیاری از روزنامه‌های ورزشی به مسوولان این دو تیم تاختند و از کیفیت این بازی و فوتبال ایران انتقاد کردند. تیترهایی مثل «هیچ»، «صفر» و «هیاهو برای هیچ» در صفحات اول ورزشی‌ها عرض اندام می‌کردند. در این میان باید از این نشریات پرسید این هیاهو را چه کسانی راه انداخته؟ در کیفیت پایین فوتبال ایران نشریات ورزشی به چه میزان نقش دارند که حالا مدعی شده‌اند و از این بابت گلایه می‌کنند؟ به هر حال با این رویه‌ای که بخشی از روزنامه‌های ورزشی در دستور کار دارند و به نوعی از پرداختن به موضوعات جدی به ویژه در حوزه غیرفوتبال گریزان‌اند توقع از اینکه ورزش و فوتبال ایران در مسیر پیشرفت حرکت کند، بیهوده است. به نظر می‌رسد دغدغه اصلی این روزنامه‌ها پرکردن صفحات‌شان با مطالب فوتبالی است؛ مطالبی که ظاهرا برای علاقه‌مندان میلیونی این رشته جذابیت داشته باشد. اما تیراژ اکثر این روزنامه‌ها نشان می‌دهد که خیلی هم در جذب مخاطب موفق عمل نکردند. مشکلات مالی و وابستگی روزنامه‌ها به مطالب خبرگزاری‌ها و سایت‌های خبری باعث شده که بسیاری از اخبار روزنامه‌های ورزشی شبیه هم شود. در این میان بی‌توجه و بی‌اعتنایی به موضوعات غیرسطحی و سوژه‌هایی که نیاز به تحلیل دارد یک آسیب جدی در روزنامه‌های ورزشی است. این رسانه‌ها هستند که می‌توانند در ذایقه علاقه‌مندان به ورزش تاثیر بگذارند، ثمره عملکرد فعلی آنها آن اتفاقاتی است که در سکوها مشاهده می‌شود.

پیشکسوت

امامعلی حبیبی: باید بزرگان کشتی دنیا متحد شوند

کسانی که طرح حذف کشتی از المپیک را مطرح کرده‌اند باید حرف خود را پس بگیرند و عذرخواهی کنند چرا که کشتی یکی از ورزش‌هایی است که روح المپیک به حساب می‌آید و با حذف آن اعتبار المپیک از بین خواهد رفت. اروپایی‌ها وقتی احساس کردند که در کشتی ضعیف هستند و حرفی مقابل ایران، روسیه و ترکیه ندارند برای اینکه رسوایی‌شان مشخص نشود این تصمیم بی‌عقلانه را گرفته‌اند. تغییر مقررات کشتی در سال‌های اخیر یکی از دلایل ضعفش بوده. زمانی کشتی پر از فنون زیبا و پرهیجان بود اما امروز مقررات دیگری وضع شده است. دلیل شرایط به وجود آمده، کارهای غلط اروپایی‌ها و مارتینتی است که خودشان باید اشتباهشان را جبران کنند. وقتی امتیاز در کشتی با هل‌دادن و قرعه‌کشیدن و قوانین من‌درآوردی به دست می‌آید، نمی‌توان نام آن را کشتی گذاشت. چیزی که الان می‌بینیم کشتی نیست، بلکه بازی است. متاسفانه بازی مردانه‌ای هم نیست. فدراسیون کشتی کشورهای صاحب کشتی مثل ایران، روسیه، ترکیه و آذربایجان باید به فیلا فشار وارد کنند. آنها باید با فشار روی فیلا باعث تغییراتی در کشتی شوند تا فیلا بتواند با رایزنی در کمیته بین‌المللی المپیک جلوی حذف کشتی از این رقابت‌ها را بگیرد. باید تمام بزرگان کشتی دنیا با هم متحد شوند و مردم دنیا را از خیانتی که به ورزش و المپیک می‌شود آگاه کنند تا جلوی این اقدام غیرکارشناسی عده‌ای که اطلاع درستی از روح ورزش و پهلوانی ندارند را بگیرند.